

MAKAI MÁTÉ

(előírás: lassan – nagyon lassan)

Kávé, eső

Gondos szavak kellenek.

A kávé, e viszonylagos ellipszisben, ami a napom,
egy gyújtópont.

Kifüggesztett végtelenség egyetlen korty habja,
a krémessége.

Az eddigi legjobbak:

az egyik Bécsben, Hawelkánál,
a másik Hemingwaynél, a lagúnában,
vagy egy cortado Pesten.

De mindegyiket: veled.

Most írtad, hogy szomorú vagy és aggódsz,
hogymire én rendbe jövök, te csüggedsz el.

Közben lecsöppen egy-egy szem eső is.

Persze lehet, hogy csak locsolnak,
és a fejem felett kifeszített ponyváról cseppen

a víz a karomra,

a füzetemre.

Kövér foltok a betonon.

Nem: ez eső.

Egy citromos *tart*, egy pohár víz,
amit külön kértem.

Írni akarok neked valami jót:

így látom majd meg én is a dolgokat.

Új csend

Ma megérkeztek az első képek a Jupiterről.
Ahogy írják, akkora ciklonok keringenek
a légterében, mint Franciaország és

Németország területe
együtt.

Bár az eddigi képeken a bolygó
barna, bordó és vörös színeket mutatott,

ezek az újabb, furcsa közeliken
már kék örvényeket is látni lehet.

A titok önmagáért beszél.

Vajon milyen érzés lenne a Jupiter
felszínén futni? Innen nézve tiszta
képtelenség.

De pár hete már egy közönséges futás is az
– a mandulámat kínozza valami.

Így nem ebben a hónapban döntök
új távrekordokat, ez már biztos.

Az előbb azért kiültem a kertbe,
felnéztem az égre és valami elfogott.

Minden, ami bánt pusztán félelem
– és mindez leküzdhető.

Csendre van szükségem – kaptam a tanácsot
egy különös nőtől.

Úgyhogy én új csendet választottam
magamnak.

Holnap június

Ha jó helyen jársz, felemeled a fejed
és körbenézel, nagy eséllyel láthatsz
egy madarat.

Akár még a belvárosban is –
mondjuk egy galambot.

Váratlan megfigyelés ez mára.

Ha nyáron a tűző napon állsz,
különös élményekben és érzésekben
lehet részed.

Én legalábbis, a napon állva,
újra meg újra megtapasztalok valamit,
ami én vagyok.

– És valami más, izgalmasat is,
egy megnevezhetetlen készletet talán,
vagy elemi jelenlétét annak,
ami mindannyiunkra hat.

A nap ereje mozgósít, mindent
átítat.

Láttad már a felhők felett, repülőről,
ahol már a madár se jár?

Csak egy hely volt eddig a világon,
ahonnan számomra még a napfény sem
hiányzott.

Fekete tó, szikár, északi táj,
csupa tőzeg, és persze: te.

Vagy istenek lakták,

vagy az ég világon semmi sem.

Makai Máté: 1986-ban született Veszprémben, jelenleg Budapest környékén él. Író, újságíró, első prózakötete 2016-ban jelent meg *Koriolán dala* címmel a FISZ gondozásában. Novellák mellett verseket is közöl, illetve fordít. A *Blue Tips* nevű rockzenekar gitárosa, ami Jim Jarmusch *Paterson* című filmjének egy jelenete után kapta a nevét. Szabadidejében fut, vagy távcsővel nézi a repülőket.